

Kapitola 26 – Nečekaná situace

Dneska jsem spal v paláci. Udělal jsem si s Lillian volno. Když jsme leželi v posteli, vždy jsme se objímali a poskytovali si tak pocit bezpečí a užívali jsme si přítomnost toho druhého. Bylo to opravdu příjemné pro obě strany a často jsem přemýšlel, jak by to asi vypadalo, kdyby se sem někdo náhodně nachomýtl a viděl nás. Musel by si myslet, že jsme čerstvě zamilovaní, což nebyla zas taková lež, nebo by si myslel, že jsme sourozenci. Patrně to první a mám dojem, že tím návštěvníkem byla Luna nebo Celestie. Nicméně, s Lily jsme si nevěšili, jestli tu někdo byl, ale znám schopnosti Princezen.

Lehl jsem si a pozoroval mojí družku, jak spí. Opřel jsem se hlavou o kopyto a pozoroval ji. Nejspíš se jí zdálo o něčem pěkném, neboť se usmívala a spokojeně a nerušeně oddechovala. Pomalu a opatrně jsem se přisunul blíž k ní a začal jí hladit po hřívě. Probudila se pomalu, jemně zvedla víčka a ukázala na mě své krásné modré oči.

„Měla jsem krásný sen,“ řekla potichu.

Políbil jsem jí na čelo a objal jí. Naklonil jsem se k jejímu oušku a zašeptal jsem: „Chceš mi ho říct?“

Usmála se a přikývla mi.

„Letěli jsme spolu na vzducholodi. Ty, já a byli tam i další poníci z tvé posádky. Třeba ten kapitán. Jen tak jsme si prostě udělali prázdniny. Žádná práce, žádné starosti, jen jsme létali a navštěvovali různá místa v Equestrii. Prostě nádhera.“

Zavrtala se mi pod bradu.

„Škoda, že je nesplnitelná.“

Napadlo mě říct jí o předpisu, že každá loď se před delším používáním musí alespoň týden před odletem testovat zkušebními lety a ty většinou jsou skrz většinu Equestrie, ale pak jsem si řekl, že by to mohlo být fajn překvapení. Mlčel jsem a nic jsem neříkal, jen jsem tak trochu konejšil Lily a čekal jsem, co uděláme dál.

Nakonec jsme takhle leželi půl hodiny, protože jsme byli líní vstávat. Pak jsme si dali dobrou snídani a vrátili se zpět. Já jsem byl v pracovně. Prohlédl jsem si ten květináč, který mi Helm a Screw před dvěma dny rozbili, a když jsem zjistil, že si budu muset brzy koupit nový, jinak mi ta kytky odejde, tak mi na pár sekund spadl úsměv ze tváře. Pokrčil jsem nad tím rameny a usedl za svůj stůl. Začal jsem psát nějaké věci, třeba dopis rodičům. Sice včera odjeli, ale než jim dopis dojde, budou to dva dny. Napsal jsem jim, že jsem je nechtěl nijak urazit, ale že za vším, co se tu stalo, si stojím. Také jsem jim sdělil nějaké věci, na které nepřišla řeč a nemohly tudíž být důkladně probrány.

Aniž bych si toho všiml, Lily přišla dovnitř, opřela se o rám dveří a s úsměvem na tváři mě pozorovala. Jakmile jsem dopsal a odložil svitek na stranu, aby zaschl, všiml jsem si jí. Trochu jsem se lekl, ale bylo to spíš takové příjemné leknutí. Usmál jsem se na ní a zeptal se: „Líbí se ti, jak se snažím pracovat?“

Přitakala.

„Sluší ti to,“ řekla. Pozval jsem jí na malou prohlídku mého pracovního stolu. Řekl jsem jí, kde co mám, jak pracuji a také, kde mám schovanou knížku, kdyby náhodou. Pak jsem jí ukázal, jak krásný mám výhled na většinu Canterlotu. Viděli jsme i na Auroru. Otevřel jsem okno a nechal trochu vyvětrat, neboť tu bylo docela zatuchlo. Jakmile jsme se dostatečně vynadávali, otočili

jsme se zpět ke stolu. Zezadu jsem jí objal a tak trochu uvěznil ve svém podbřišku. Líbal jsem jí na krku a hladil jedním kopytem na boku. Nechala se a ještě se opřela o stůl.

Pak se ale chtěla dostat z mého sevření, neboť nechtěla, abych se rozmohl k něčemu dalšímu.

Povolil jsem jí to, ale ještě jsem jí chytil za ocas.

„Tak, a co uděláš teď?“ zeptal jsem se.

Zákeřně se usmála. Naběhla na mě a povalila mě na záda. Naše rty se dotkly a jazyky propletly. Pak jsme ale byli vyrušeni výbuchem. Slezla ze mě a já se okamžitě podíval z okna. Z Aurory se kouřilo. Konkrétně z jedné postranní kabinky, ale bylo na to špatně vidět. Vzal jsem si věci, řekl Lily ať běží se mnou a vyrazili jsme rychle k lodi. Klisna překvapivě stačila. Cestou jsme museli prorazit pár hloučků a vyhnuli jsme se několika povozům a náhodným kolemjdoucím, ale nakonec jsme bez větších obtíží dorazili na místo nehody.

Na místě se brzy shromáždili všichni. Jak se zdálo, v kabině nic nevybuchlo, spíše těsně venku u jejího okna, přesto tu všude ležely střepy a pár třísek, ale jinak téměř nic. „Čí je to kajuta?“ zeptal jsem se okamžitě.

Stráž pokrčila rameny. Přiběhl Strong Hoof, který to všechno komentoval:

„Pokud by to bouchlo uvnitř, tak jsme všichni rozsekaní na skalách. Tahle kajuta slouží jako odpočinková místnost. Původně to bylo skladiště, ale v podlaze jsou rozvodové trubky k motorům. Pancéřovat se mají až na konci, neboť pak by se těžko opravovala případná závada.“

Prošel jsem se po podlaze a zkoumal jsem jí.

„Proč nebyla pancéřovaná ještě před výběrem na expedici?“

Strong Hoof se zamračil.

„Loď byla no... nechci říct, že byla přehlížená, ale řekněme, že nepatřila mezi top lodě, které jsou často vylepšovány podle nejmodernějších sestav. Dokud se o ní nepomyslelo jako o dopravním prostředku pro tuhle expedici, tak se na její modernizaci moc nehledělo.“

Ještě chvíli jsem pozoroval ten nepořádek a byl rád, že se nic nestalo.

„Nikdo neopustí loď bez mého příkazu, Strongu, vy, já, moje snoubenka, Helm, Screw a Tarn vše prohodíme u tebe v kajutě.“

Se jmenovanými jsem tam rovnou bez jakéhokoliv otálení zamířil, a jakmile jsme byli všichni uvnitř, začal jsem mluvit.

„Je jasné, co to bylo. Sabotáž. Už jen protože byl výbuch venku. Zajímá mě, jak je možné, že to tak bylo a proč něco nevybuchlo zevnitř. Také je třeba zjistit, kdo měl přístup na loď a kdo kdy měl hlídku. Zahájíme důkladné vyšetřování.“

Kapitán se zeptal:

„Máš nějaké tušení, kdo by to mohl být?“

Pokrčil jsem rameny.

„Popravdě řečeno, nemám ani potuchy. Co ty?“

Strong Hoof se podíval na Screwa a Helm.

„Před měsícem a něco jsme měli potyčku s piráty. Jistě si na to vzpomínáš. Ten jejich hlavní velitel, Jasper, nebyl zabit, ale utekl zraněn. Podle mě to byl on nebo někdo z jeho skupiny.“

Podíval jsem se na mechanika. Pokud spolupracoval s piráty, mohl by se opět dozvědět další informace, tak jak jsme to chtěli udělat před tím.

„Screwe, mohl bys nám zde nějak pomoci? Zeptat se třeba tvých starých známých, zkusit se

projít po přistěhovalecké čtvrti a najít informace? Šel bys třeba tady se Strongem, který se také velice dobře orientuje v trochu nižších vrstvách.“

Sledovali mě s drobným odporem. Nechtělo se jim do toho.

„Já tam jít nemohu, neboť mě každý pozná na sto honů a Helm tam nepošlu, neboť pokud vás oba zabijou, bez navigátora budu v háji.“

Helm se na mě našťvaně podívala.

„Nemáte mi rozbíjet květináče,“ řekl jsem.

Ted' se na mě divně podívali i ostatní včetně Lily.

„Omlouvám se, nepovedený žert. Jde o to, že klisnu s plechovými křídly pozná každý a já jak už jsem řekl, jsem šlechtic. Mě poznají na sto honů. Nemám nikoho dalšího, na koho bych se mohl obrátit a komu bych věřil tak jako vám.“

Ačkoliv měli oba proti tomu úkolu odpor, nakonec museli uznat, že nic jiného nám nezbyvá. Souhlasili.

„Výborně, já zatím zjistím, kdo tu bombu vyhodil ven, neboť ať se namíste propadnu, pokud to nebyl někdo z posádky.“

Aniž bych čekal na nějaké další názory, odešel jsem. Ještě jsem v rychlosti řekl Lily, ať počká na mě v kajutě. Každého, koho jsem potkal, jsem vyzpovídal a zjistil, jestli někdo něco neví. Většina byla na palubě nebo v jídelně a jak se zdálo, nikdo v tu dobu nebyl na místě činu. Trvalo dvě hodiny, než jsem se dostal na konec řady a jediný, kdo zbýval, byl Crystal Eye. Přišel jsem za ním do kajuty. Pracoval na nějakých brožích.

„Dobré poledne.“

„Dobrý den, čímpak posloužím? Vaše věci ještě nemám.“

Přikývl jsem.

„Nepřišel jsem kvůli nim.“

Pochopil, kam směřuji.

„Tu bombu jsem tam nedal já,“ ohradil se. „Jak vás něco takového mohlo napadnout?“ řekl uraženým tónem.

Uklidnil jsem ho.

„Nebojte, nepřišel jsem vás za to zatknout nebo tak.“

Odfrl.

„Ještě to aby.“

„Chtěl jsem vám jen poděkovat. Zachránil jste loď i životy její posádky.“

Neměl na obličeji žádné emoce. Prostě jen pokrčil rameny a věnoval se své broži. Opustil jsem ho a vrátil se za Lily. Řekl jsem jí, že jsem našel, koho jsem hledal a že se nemusíme ničeho obávat. Ted' jen můžeme doufat, že Screw a Strong něco najdou.